

Beretn. om ophævelse af blasfemilovens blasfemibestemmelse

Beretning nr. 9. Beretning afgivet af Retsudvalget den 26. marts 2009

Beretning

om

en udtalelse om de juridiske konsekvenser af ophævelse af blasfemilovens blasfemibestemmelse

Indledning

Udvalget behandlede i folketingsåret 2007-08 (2.samling) et forslag til ændring af straffeloven om ophævelse af straffelovens blasfemibestemmelse (L 90). Udvalget færdigbehandlede ikke lovforslaget, og lovforslaget bortfaldt ved folketingsårets udløb.

Under udvalgets behandling af nævnte lovfor- slag afholdt udvalget den 22. maj 2008 et åbent ekspertmøde med henblik på at få belyst de juri- diske konsekvenser af at ophæve § 140 i straffe- loven (blasfemibestemmelsen), forholdet mel- lem straffelovens § 266 b (diskrimination) og § 140 (blasfemi), og hvorvidt en ophævelse af § 140 i straffeloven nødvendiggør yderligere æn- dringer af straffeloven. Udskrift fra denne høring er omdelt som L 90 – bilag 9 (2007-08, 2. sam- ling). Endvidere stillede udvalget 7 spørgsmål til justitsministeren under udvalgets behandling af lovforslaget, som justitsministeren besvarede.

1. Møder

Udvalget har drøftet sagen i 3 møder i dette folketingsår.

2. Politiske bemærkninger og indstillinger

På baggrund af udvalgets drøftelser i indevæ- rende folketingsår og udvalgets behandling af lovforslag nr. L 90 (2007-08, 2. samling) opfor- drer udvalget justitsministeren til at anmode Straffelovrådet om, så snart rådets planlagte ar- bejdsprogram muliggør det, at afgive en udtalel- se om de juridiske konsekvenser af en ophævel- se af straffelovens § 140 (blasfemiparagraffen).

Udvalget opfordrer justitsministeren til, når Straffelovrådets udtalelse foreligger, at sende udtalelsen i en bred høring og efterfølgende til- sende udvalget høringssvarene og et høringsno- tat.

Et mindretal i udvalget (DF) bemærker endvi- dere, at Dansk Folkeparti er tilhænger af, at straffelovens § 140 – den såkaldte blasfemipara- graf fra 1866 – ophæves, da Dansk Folkeparti skønner, at denne indskrænkning af ytringsfrìhe- den ikke mere tjener noget legitimt formål. Det ses bl.a. deraf, at det har været nødvendigt at om- tolke paragraffen: Hvor den før blev forstået som et værn mod forhånelse af religionen (Gud), forstås den nu oftere som et værn mod »forbry- delse mod den religiøse følelse«. Det er i øvrigt svært at se, hvorfor netop den religiøse følelse skal nyde en særlig beskyttelse frem for alle an- dre slags følelser forbundet med forhold, som mennesker er knyttet til, f.eks. følelsen for fami- lien, for fædrelandet, for demokratiet osv.

At tiden er løbet fra blasfemiparagraffen, fremgår også tydeligt af den omstændighed, at den ikke har været retligt anvendt i Danmark si- den 1938, og ved den lejlighed var det tvivlsomt, om det omhandlede forhold overhovedet med rette kunne rubriceres under blasfemi i nogen som helst betydning af ordet. Sagen drejede sig om nazistisk inspirerede løbesedler, der udlagde hellige jødiske skrifter således, at de opfordrede til »skænding« af ikkejødiske piger. Der var snarere tale om en bagvaskelse af de omtalte skrif- ter, som burde være blevet gendrevet i en fri de- bat, end om en egentlig forhånelse af religionen.